

РЕШЕНИЕ

№ 12313

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 10.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6362** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба вх.№ 21406 от 27.06.2024г. от С. Б. К., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. В. П., срещу Решение № ВР-10/17.06.2024 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № УП-7148/28.05.2024 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението се обжалва с доводи за нищожност, в условия на евентуалност – незаконосъобразност, като издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. По конкретно се твърди, че същото е издадено на дата, по – късна от посочената 17.06.2024 г., както и че интервюиращият орган „е излязъл извън пределите на проверката, очертани в чл. 76а, вр. чл. 13, ал. 2 ЗУБ и неправилно е приел преклудирани на определени твърдения, относно бежанската история“.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощения адвокат, които поддържат жалбата, не се ангажират доказателства, различни от приложените към жалбата и в административната преписка.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ, редовно призован, се представлява от гл.юрк. П., която оспорва жалбата и приложените към нея, в заверени на български

език, преводи на документи. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Излага доводи в подкрепа на мотивите на интервюиращия орган.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител и не изяснява становище.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателката С. Б. К., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], П., гражданка на П., етническа принадлежност синдхи, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – омъжена, за първи път е поискала да ѝ бъде предоставен статут с молба вх. № РД 09 - ВР - 2607 от 20.09.2021г. до ДАБ. Образувано е производство на С. Б. К., като самоличността на чужденката е установена въз основа на представен в оригинал национален паспорт № АМ 5950851, издаден на 06.12.2017 г., валиден до 05.12.2027 г. Молителката се намира на територията на Република България заедно със своя съпруг ТАРАНИ С., с ЛНЧ [ЕГН], който също е подал молба за международна закрила. Като баща и законен представител на тяхното малолетното дете, той е поискал закрила и за С. С., от мъжки пол, [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН]. По време на проведеното с него производство гражданина декларира, че истинското му име е С. А. А. Шах, за което му твърдение представя само фотокопия, но не и оригинални документи. В производството, заявените от молителката мотиви и събраните доказателства по преписката, относно напускането ѝ на П., са анализирани и не е обосновано наличие за предпоставки за нуждата от предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут и с решение № 13580 от 09.09.2022г. на председателя на ДАБ-МС на кандидатката е отказано предоставянето на международна закрила. Постановеният административен акт е връчен лично на 07.10.2022. г., обжалван е пред компетентната съдебна инстанция и с Решение № 7844 от 19.12.202 г. Административен съд София-град, Първо отделение 69 състав, отменя Решение № 13580 и връща преписката за ново произнасяне. Съдебният акт е обжалван пред Върховния административен съд (ВАС) и съдът се е произнесъл с Решение № 5677/31.05.2023 г. е отменил решението на АССГ, като решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Процесната нова молба за закрила, вх. № УП-7148/28.05.2024 г., чужденката подава поради опасения от преследване в качеството ѝ на съпруга на С. А. А. Шах (известен още като Тарани С.). С. Б. К. твърди, че истинското име на съпруга ѝ е С. А. А. Шах и в действителност е син на С. А. А. Шах, който е политически лидер и обект на преследване от страна на официалната власт в П..

Интервюиращия орган е приел, след направен анализ на представените ксерокопия на документите и е установил, че те се отнасят за С. А. А. Шах и свързаните с него обвинения и арести. Посочил е, че документите, които К. представя за новонастъпили факти и обстоятелства по молбата ѝ за закрила, са центрирани около твърдението, че съпругът ѝ ТАРАНИ С. е син на преследван от официалните власти лидер на забранена още през 2013г. политическа партия, която се бори за независимостта на С.. Органът уточнява, че се изтъкват факти, които са общодостъпни - като информация за П. в интернет, като и че част от доказателствата са копия от разпечатки. Приема, че

остава недоказано твърдението на съпруга ѝ, че е син на политическия лидер и неговата самоличност е различна от първоначално заявената. На следващо място, счита, че индивидуалното положение на молителката, както и обстановката в П. не разкриват възможност за понасяне на насилие. Констатира, че част от представените ксерокопия на документи вече са представяни и се отнасят за лице, за което не е доказано, че е баща на съпруга на молителката, както и че не са представени в оригинал. Органът посочва, че мотивите, изложени в последващата молба са неясни и формални. Посочено е, че по отношение на обстановката в П. не може да се стигне до обосноваван извод, по какъв начин това би повлияло в негативен план на пакистанската гражданка, тъй като мотивите, с които се иска повторна регистрация са обсъдени подробно в предишното производство и се е стигнало до извод, че лицето не следва да получи закрила в Република България, което е било потвърдено и от съдебната инстанция ВАС. Обсъждайки процесната последваща молба, органът е посочил и че в мотивите ѝ липсва личен елемент - не е посочено по какъв начин твърдяната усложнена обстановка би се отразила лично на чужденката при евентуално завръщане в страната ѝ на произход. Органът е констатирал, че С. Б. К. не изразява никакви конкретни основания, които да подкрепят опасенията ѝ от евентуално завръщане в държавата ѝ по произход, не е представила други доказателства в подкрепа на твърденията си, освен вече обсъдените в предходните производства, причини за напускане и оставане извън държавата си по произход, не предоставя нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход.

С тези изводи и мотиви, интервюиращият орган при ДАБ е приел, че с последващата молба чужденецът не се позовава на нови обстоятелства и с оспорваното Решение № ВР-10/17.06.2024 г., е отказал да допусне молбата за разглеждане по същество, като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, а тези, на които се позовава не го касаят пряко.

Със заповед № РД 05-786/09.12.2020г. на председателя на ДАБ В. В. А.-П. е определен за интервюиращ орган.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу решението е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл. 87, вр. чл. 75, ал. 1 ЗУБ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а - чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 - чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Цитираната национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" - "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

Изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № ВР-17/03.08.2023 г., което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б." от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № 7148 от 28.05.2024г. на С. Б. К., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсецът закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанието по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба С. Б. К. не е посочила никакви нови факти и обстоятелства от

съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход, а са изложени само твърдения, подробно представени и в предходното производство, обсъдени и неприети от органа.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещата закрила, като е приел, че тя не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личната ѝ бежанска история, в това число релевантни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата в страната на произход, които да обуславят допускането на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената последваща молба, в която липсва формирането на непосредствено относими и значими за положението на жалбоподателя аргументи, настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ и с цел да остане в България. Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недоказаност на твърденията на жалбоподателката, че съпругът ѝ е син на посочения политически лидер и неговата самоличност е различна от първоначално заявената. Още повече, че част от представените с последващата молба копия на документи вече са разглеждани и обсъждани в първоначалното производство за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, завършило с Решение № 13580/09.09.2022г. Също така, в решение №5677/31.05.2023г., адм.д. 1680/2023г. ВАС, съдът е разгледал и произнесъл по твърденията за заплахи, свързани с дейността на нейния свекър и вуйчо, каквито се навеждат и в настоящето производство.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Мотивиран от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 4 ЗУБ, Административен съд София-град, 4 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата С. Б. К., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. В. П., срещу Решение № ВР-10/17.06.2024 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденец – вх. № УП-7148/28.05.2024 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и на осн. чл. 85, ал.3 ЗУБ не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: